Responding to Adjacent Minyanim

Q When I daven at the Kotel or other places where one can hear several minyanim simultaneously, can/should I respond to Kedusha and other prayers I hear from other minyanim?

1. רמ"א, אורח חיים סימן קכה סעיף א

ומי שאמר סדר קדושה, ובא לבית הכנסת ומצא צבור עונין קדושה, חוזר ועונה עמהם.

2. שו"ת אגרות משה אורח חיים ח"ג סימן פט

ובדבר אם אלו שכבר התפללו שומעין שאומרין הקהל י"ג מדות מחוייבין לענות עמהם, לא ראיתי בעניותי דבר בזה, דלכאורה איזה חיוב יש להיות, דלא דמי למה שמחוייבין לענות קדושה בכל פעם ששומעין, כדכתב הרמ"א בסי' קכ"ה סעיף א' מתשובת הרשב"א דמי שאמר סדר קדושה ובא לבהכ"נ ומצא צבור עונין קדושה חוזר ועונה עמהן, דהתם מאחר שהצבור מקדישין השם, איך יוציא עצמו מן הצבור, והא טעם זה איתא בקרא קריאת שמע ונכנס לביהכ"נ ומצא צבור שקורין ק"ש, שצריך לקרות עמהן פסוק ראשון ... ובקדושה איכא עוד טעם שהוא גם מדינא, דק"ש הא איכא חיוב קבוע שיקרא פעם אחד שחרית ופעם אחד ערבית ויותר אינו מחוייב וגם אינו בחשיבות ק"ש כלל אלא כקורא בתורה, כדאיתא שם בלשון הש"ע בסעיף ג' ויקבל שכר כקורא בתורה, לכן חיובו לענות עם הצבור הוא רק שלא יראה כאלו אינו רוצה לקבל עול מלכות שמים עם חבריו, אבל מדינא לא שייך עוד קיום מצות ק"ש, אבל בקדושה כל חיובו הוא לקדש שם שמים באמירת קדושה ובעניה לברכו הוא כשאיכא צבור שמקדשין, וליכא שום שיעור, בין לקולא שליכא שום חיוב על גופו של האדם לילך לביהכ"נ בשביל אמירת קדושה, בין לחומרא, שאפילו מאה פעמים מקיים מצות קדושה ממש כמו בפעם ראשון, ונמצא שמדינא מוכרח האדם לומר קדושה עם הצבור בכל פעם כפעם הראשון, מה שאין זה בק"ש.

3. שולחן ערוך אורח חיים סימן סו סעיף ג

לקדיש ולקדושה ולברכו, מפסיק אפילו באמצע הפסוק, וכן למודים, אבל לא יאמר אלא תיבת מודים בלבד. הגה: וכן בברכו לא יאמר יתברך וישתבח כו'. וי"א דאמן שעונין אחר ברכת האל הקדוש ואחר שומע תפלה יש לו דין קדושה ויוכל לענות אותם בקריאת שמע, וכן עיקר. ולכל ה"מ פוסקים, מכל שכן באומר תחנונים.

4. שולחן ערוך אורח חיים סימן נא סעיף ד

צריך ליזהר מלהפסיק **בדבור** משיתחיל ברוך שאמר עד סוף י"ח, (ואפי' לצורך מצוה אין לדבר בין ברוך שאמר לישתבח)

משנה ברורה סימן נא ס"ק ח

בדבור - ואפילו ברוך הוא וברוך שמו אסור לומר, כיון שלא הוזכרה בגמרא, אבל אמן מותר לענות על כל ברכה ששומע אפי' באמצע פסוק של פסוקי דזמרה אם הוא במקום דסליק ענינא, וכן כל ברכת הודאה מותר לברך כמו "אשר יצר" לאחר עשיית צרכיו וכיוצא בזה, וכן לענות מודים דרבנן וכן לענות ק"ש עם הצבור שצריך שיקרא עמהם פסוק ראשון קורא, ומכל שכן דמותר להפסיק לקדיש ולקדושה ולברכו:

5. שו"ת ציץ אליעזר חלק יא סימן ג

ומה שיש לצדד לדון בזה הוא זה, דהעמא דבר שם לאלפי רבבותיהם (יעוין שו"ת הלק"ט ח"א סי' ט') נקטי להלכה בזה כדעת המצדדים לומר דחיובא להפסיק ולענות ליכא בזה, בהיות ועוסק בעצמו במצוה ולכן פטור הוא ממצוה אחרת, ורק רשותא הוא להפסיק ולענות, ... ולמה שמעיר בתורת חיים שם שמחויב הוא מיהת להפסיק כדי שלא יהא נראה ככופר במה שהציבור עושים, יש לומר דכל זה שייך ביחיד השומע, אבל כשמתפלל עם צבור אחר ברבים, ליכא חשדא, וכולי עלמא ידעי שנמשך הוא אחר הציבור שמתפלל אתו